

Arrest

nr. 312 139 van 29 augustus 2024
in de zaak RvV X / II

In zake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat L. RECTOR**
 Redingenstraat 29
 3000 LEUVEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 4 april 2024 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 4 maart 2024 tot beëindiging van het verblijf.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 19 april 2024 met referentenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 mei 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 juni 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DARESHOERI, die loco advocaat L. RECTOR verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T LOYENS, die loco advocaat A. DE WILDE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 13 mei 2015 dient de verzoekende partij in België een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 30 november 2015 kent het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) aan de verzoekende partij de subsidiaire beschermingsstatus toe.

1.3. Op 17 mei 2022 trekt het CGVS de subsidiaire beschermingsstatus van de verzoekende partij in op grond van artikel 55/5/1, §2, 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.4. Op 20 juni 2022 dient de verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

1.5. Bij schrijven van 25 september 2023 wordt de verzoekende partij uitgenodigd om alle documenten en elementen aan te brengen waarvan zij het nodig acht dat de verwerende partij hiervan kennis zou hebben teneinde haar situatie correct in te schatten en daarmee een beslissing tot intrekking of beëindiging van het verblijfsrecht te verhinderen of te beïnvloeden.

1.6. Op 4 maart 2024 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie een beslissing tot beëindiging van het verblijf. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

*“Mijnheer
(...)”*

Krachtens artikel 11, § 3, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gemaakt aan uw verblijfsrecht, omwille van volgende redenen:

U bent op 12/05/2015 aangekomen in België en u heeft op 13/05/2015 een verzoek om internationale bescherming ingediend bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) heeft u op 30/11/2015 de subsidiaire beschermingsstatus toegekend. Als een gevolg van deze beslissing bent u thans in het bezit van een B-kaart, geldig tot 29/10/2025.

Uit uw administratief dossier blijkt echter dat de verklaringen op basis waarvan u uw subsidiaire beschermingsstatus verworven heeft, frauduleus zijn. Op 23/03/2022 heeft u immers met het CGVS contact opgenomen omdat u deze verklaringen van uw verzoek om internationale bescherming wou wijzigen. Op 04/05/2022 werd u vervolgens door het CGVS gehoord aangaande de nieuwe elementen.

Het CGVS heeft vervolgens op 18/05/2022 uw subsidiaire beschermingsstatus ingetrokken 55/5/1, § 2, 2°, van de wet van 15 december 1980, een beslissing waarvan u op 19/05/2022 in kennis werd gesteld. In deze beslissing staat het volgende: “Uit wat u thans verklaart, blijkt duidelijk dat u indertijd bewust de Belgische asielinstanties heeft misleid door bepaalde essentiële informatie achter te houden en door bedrieglijke verklaringen af te leggen. Hierdoor is de geloofwaardigheid van uw verklaringen, waarop het CGVS zich baseerde voor het toekennen van het subsidair beschermingsstatuut op fundamentele wijze ondermijnd. Het CGVS kan geen enkel geloof meer hechten aan de indertijd door u beweerde identiteit, regio van herkomst en het daarbij horende asielrelaas. U bevestigde thans ook zelf dat het relaas wat u bij uw verzoek om internationale bescherming aanhaalde, volledig gelogen was (beslissing CGVS, p. 2).”

U heeft tegen deze beslissing geen schorsend beroep ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV). Derhalve is de intrekking van uw subsidiaire beschermingsstatus door het CGVS definitief geworden. DVZ stelt vast dat gezien het CGVS uw subsidiaire beschermingsstatus in toepassing van artikel 55/5/1, § 2, 1°, van de wet van 15 december 1980 heeft ingetrokken, artikel 11, § 3, tweede lid van de wet van 15 december 1980 voorziet dat de minister of zijn gemachtigde te allen tijde kan beslissen om het verblijf van de vreemdeling die op grond van artikel 49, § 1, tweede of derde lid, of artikel 49/2, §§ 2 of 3, als begunstigde van een internationale beschermingsstatus tot een verblijf van beperkte of onbeperkte duur in het Rijk werd toegelaten, in te trekken of te beëindigen. DVZ merkt echter op dat u op 20/06/2022 een aanvraag humanitaire regularisatie heeft ingediend op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980. Bijgevolg wordt bij deze beslissing geen bevel om het grondgebied te verlaten afgeleverd.

Bij de evaluatie van uw verblijfsrecht wordt onder meer rekening gehouden met de duur van uw verblijf in België, met het bestaan van banden met uw land van verblijf of met het ontbreken van banden met uw land van oorsprong, met uw leeftijd, met de gevolgen voor uw familieleden alsmede met het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met uw land van herkomst.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming heeft u verklaard dat u steeds in Irak heeft gewoond sinds uw geboorte. Volgens uw verklaringen bent u er opgegroeid, ging u er naar school en behaalde u er een diploma burgerlijk ingenieur aan de universiteit van Bagdad. Vervolgens was u er volgens uw verklaringen tewerkgesteld als ingenieur. Wat uw familiale situatie betreft, heeft u verklaard dat uw beide ouders en uw zus op het ogenblik van uw aankomst in België nog in Irak woonden. Op 29-jarige leeftijd kwam u vervolgens naar België. U was op het ogenblik van uw aankomst bijgevolg meerderjarig en het staat derhalve vast dat u het merendeel van uw leven in het land van herkomst heeft verbleven.

DVZ wijst er dan ook op dat het loutere feit dat u thans 8,5 jaar in België verblijft op zich onvoldoende is om het nemen van deze beslissing te belemmeren. Het loutere feit dat u op heden 8,5 jaar in België verblijft, is immers op zich geenszins voldoende om aan te tonen dat er in uw hoofdte sprake is van een dermate integratie en banden met de Belgische samenleving die het nemen van deze beslissing zou verhinderen.

Op 25/09/2023 werd u bijgevolg via een aangetekend schrijven, dat door de DVZ verzonden werd naar het laatste adres vermeld in het Rijksregister, uitgenodigd om alle documenten en elementen aan te brengen waarvan u het nodig acht dat de DVZ hiervan kennis heeft teneinde uw situatie correct in te schatten, zodoende een beslissing tot intrekking of beëindiging van uw verblijfsrecht te verhinderen of beïnvloeden (artikel 62, § 1, eerste lid, van de wet van 15 december 1980). U heeft hierop geantwoord en bezorgde DVZ een ingevulde vragenlijst, samen met volgende bijlages: Iraakse identiteitsdocumenten; attest van inburgering; certificaat Franse taallessen; certificaten Nederlandse lessen; opleidingsattest VDAB; getuigschrift van beroepsopleiding; toelatingsbrief KU Leuven; IBO-contract via VDAB dd. 17/12/2019 + verlenging van het contract; arbeidsovereenkomst voor arbeiders voor onbepaalde tijd dd. 01/06/2020; loonbrieven voor de periode 01/06/2020 - 30/09/2020; arbeidsovereenkomst voor onbepaalde duur dd. 04/01/2021; loonbrieven voor de periode 01/01/2021 - 30/09/2021 ; arbeidsovereenkomst voor bedienden van bepaalde duur dd. 17/09/2021; loonbrieven voor de periode 01/10/2021 - 30/09/2022; arbeidsovereenkomst voor bedienden van bepaalde duur dd. 30/03/2022; arbeidsovereenkomst voor bedienden dd. 14/07/2023; loonbrieven voor de periode 01/08/2023 - 30/09/2023; een document van de Iraakse autoriteiten.

In het kader van het hoorrecht heeft u verklaard dat u zowel Franse als Nederlandse lessen en een inburgeringscursus heeft gevolgd. Uit uw dossier blijkt inderdaad dat u in België een attest van inburgering heeft behaald en dat u zowel Franse als Nederlandse taallessen heeft gevolgd. Wat deze elementen betreft, wijst DVZ erop dat het volgen van Nederlandse lessen en een integratiecursus in het Vlaamse Gewest onderdeel uitmaken van een verplicht inburgeringstraject voor nieuwkomers en dus op zich geenszins verregaande inspanningen tot integratie kunnen aantonen. Bovendien wijst DVZ erop dat het doorheen een regelmatig verblijf van ruim 8,5 jaar slechts van een normale attitude getuigt dat u pogingen onderneemt om een officiële landstaal te leren.

Daarnaast verklaarde u in het kader van het hoorrecht dat u in België verschillende beroepsopleidingen heeft gevolgd. Dit blijkt eveneens uit de attesten van de VDAB en de KU Leuven. Daarnaast verklaarde u dat u sinds 2016 tot heden vrijwilligers werk doet. Dit blijkt uit de door u neergelegde stukken in het kader van de aanvraag humanitaire regularisatie op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980.

Wat tewerkstelling betreft, heeft u verklaard dat u in België bij verschillende firma's heeft gewerkt en dat u op heden eveneens tewerkgesteld bent. Dit blijkt uit de arbeidsovereenkomsten van 01/06/2020, 04/01/2021, 17/09/2021, 30/03/2022 en 14/07/2023. Uit de door u neergelegde loonbrieven blijkt - op datum van het hoorrecht dd. 25/09/2023 - een geattesteerde tewerkstelling van 01/06/2020 tot 30/09/2020 (4 maanden); van 01/01/2021 tot 30/09/2021 (9 maanden), van 01/10/2021 tot 30/09/2022 (12 maanden) en van 01/08/2023 tot 30/09/2023 (2 maanden). Bijgevolg stelt DVZ vast dat u gedurende uw regelmatig verblijf in België van meer dan 8 jaar een geattesteerde tewerkstelling heeft voorgelegd van ruim 2 jaar (27 maanden). Dienaangaande stelt DVZ vast dat het slechts van een normale attitude getuigt dat u doorheen een verblijf van ruim 8 jaar in België tewerkgesteld bent of daar ten minste ernstige inspanningen toe onderneemt.

DVZ is derhalve van oordeel dat bovenstaande elementen onvoldoende zijn om aan te tonen dat er in uw hoofde sprake is van een dermate integratie en banden met de Belgische samenleving die het nemen van deze beslissing zou verhinderen. DVZ stelt vast dat uit uw dossier blijkt dat u effectief pogingen heeft ondernomen om officiële landstalen aan te leren en inspanningen heeft geleverd met het oog op tewerkstelling, doch dat deze onvoldoende zijn om het behoud van uw verblijfsrecht te rechtvaardigen. In het kader van uw verzoek om internationale bescherming heeft u immers verklaard dat u steeds in Irak heeft gewoond sinds uw geboorte, dat u er bent opgegroeid, dat u er naar school ging en een universitair diploma heeft behaald en dat u er aansluitend tewerkgesteld was. Bovendien verbleef u het merendeel van uw leven in Irak. Derhalve heeft u het niet aannemelijk gemaakt dat uw banden met de Belgische samenleving hechter zijn dan uw banden met het land van herkomst.

Bovendien wijst DVZ erop dat in het geval u bijkomende inspanningen tot integratie ondernomen heeft, dit geenszins afbreuk doet aan het feit dat u uw verblijfsrecht initieel opende op basis van valse en frauduleuze verklaringen en op basis van een internationale beschermingsstatus die door het CGVS ingetrokken werd in toepassing van artikel 55/5/1, § 2, 1°, van de wet van 15 december 1980 en die bijgevolg geacht moet worden als nooit te hebben bestaan. Op 23/03/2022 heeft u immers met het CGVS contact opgenomen omdat u de verklaringen van uw verzoek om internationale bescherming wou wijzigen. Op 04/05/2022 werd u vervolgens door het CGVS gehoord aangaande de nieuwe elementen.

Het CGVS heeft vervolgens op 18/05/2022 uw subsidiaire beschermingsstatus ingetrokken 55/5/1, § 2, 2°, van de wet van 15 december 1980, een beslissing waarvan u op 19/05/2022 in kennis werd gesteld. In deze beslissing staat het volgende: "Uit wat u thans verklaart, blijkt duidelijk dat u indertijd bewust de Belgische asielinstanties heeft misleid door bepaalde essentiële informatie achter te houden en door bedrieglijke verklaringen af te leggen. Hierdoor is de geloofwaardigheid van uw verklaringen, waarop het CGVS zich

baseerde voor het toekennen van het subsidiair beschermingsstatuut op fundamentele wijze ondermijnd. Het CGVS kan geen enkel geloof meer hechten aan de indertijd door u beweerde identiteit, regio van herkomst en het daarbij horende asielrelaas. U bevestigde thans ook zelf dat het relaas wat u bij uw verzoek om internationale bescherming aanhaalde, volledig gelogen was (beslissing CGVS, p. 2)."

Uit de beslissing van het CGVS blijkt bijgevolg dat u destijds uw subsidiaire beschermingsstatus heeft verkregen op een volledig frauduleus asielrelaas. DVZ stelt dan ook vast dat u uw verblijfsrecht in België geopend heeft op basis van een subsidiaire beschermingsstatus die inmiddels door het CGVS ingetrokken werd en die bijgevolg geacht moet worden als nooit te hebben bestaan. DVZ wijst er dan ook op dat indien u alsnog bijkomende banden heeft opgebouwd in de Belgische samenleving, deze louter het gevolg zijn van het feit dat u valse verklaringen heeft afgelegd in het kader van uw verzoek om internationale bescherming. Derhalve verhinderen deze eventuele elementen van integratie het nemen van deze beslissing niet.

De DVZ wijst er immers op dat de RVV reeds eerder van oordeel was dat deze beoordeling - dat de eventuele elementen van integratie slechts het gevolg zijn van uw frauduleuze en bedrieglijke verklaringen - niet kennelijk onredelijk is. In het kader van een beroepsprocedure tegen een beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht met een bevel om het grondgebied te verlaten, die genomen werd voor een persoon wiens internationale beschermingsstatus ingetrokken werd aangezien de betrokkene tijdens zijn verzoek om internationale bescherming doelbewust had achtergehouden dat hij reeds internationale bescherming genoot in een andere Lidstaat, was de RVV bij arrest nr. 267 449 (rolnummer 266 760) van 28/01/2022 van oordeel dat: "De banden die verzoeker gedurende drieënhalf jaar in België heeft opgebouwd zijn immers vergelijkbaar met de banden die verzoeker in dezelfde periode in Griekenland had kunnen opbouw en indien hij het feit dat hij aldaar reeds een beschermingsstatus had, niet had verzwegen. Verder blijkt ook aan de hand van de in de bestreden beslissing besproken elementen dat de banden in België niet van die aard zijn dat hij zijn leven in Griekenland niet opnieuw zal kunnen opbouwen (RVV 266 760, pagina 10)."

Vanuit deze redenering van de RVV kan de DVZ dan ook stellen dat de eventuele banden die u in België heeft opgebouwd, slechts vergelijkbaar zijn met de banden die u verder in Irak had kunnen opbouwen, indien u niet moedwillig valse verklaringen had afgelegd bij de Belgische autoriteiten in het kader van uw verzoek om internationale bescherming. Bovendien is er in uw hoofde sprake van meer banden met Irak dan in bovenvermelde zaak, waarbij de persoon slechts internationale bescherming genoot in een andere Lidstaat. Zo bent u opgegroeid in Irak, bent u er naar school gegaan, heeft u er een universitair diploma behaald en was u er aansluitend tewerkgesteld. Het staat vast dat u het merendeel van uw leven in Irak heeft gewoond en dat de officiële landstaal uw moedertaal is. Derhalve is het in uw hoofde evenmin kennelijk onredelijk om te stellen dat de eventuele banden in België niet van die aard zijn dat u deze in Irak niet opnieuw zal kunnen opbouwen. Derhalve stelt de DVZ vast dat de eventuele banden die u in de Belgische samenleving heeft opgebouwd slechts het gevolg zijn van de valse verklaringen die u heeft afgelegd in het kader van uw verzoek om internationale bescherming en dat deze niet hechter zijn dan de banden die u met de Iraakse samenleving had kunnen opbouwen gedurende de voorbije periode.

Tot slot stelt DVZ vast dat uit uw administratief dossier blijkt dat u op 29/06/2022 door de correctionele rechtbank van Brussel veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 1 jaar met uitstel 3 jaren behalve voorlopige hechtenis omwille van het gebruiken, afstaan of aannemen van derden, met een bedrieglijk opzet, van een paspoort, reisdocument, identiteitskaart en valsheid in geschriften, door een particulier en gebruikmaking van deze valsheid. Uit het vonnis blijkt hoe u veroordeeld werd voor het gebruik van een vals paspoort. Volgens uw verklaringen had u dit paspoort nodig voor uw reis naar Iran.

Bijgevolg staat vast dat u uw verblijfsrecht in België geopend heeft op basis van bedrieglijke verklaringen. De subsidiaire beschermingsstatus op basis waarvan u uw verblijfsrecht heeft geopend in België werd inmiddels ingetrokken en dient bijgevolg geacht te worden als nooit te hebben bestaan. Het loutere feit dat u in België taalcursussen en een inburgeringscursus heeft gevolgd en dat u tewerkgesteld was, is onvoldoende om het behoud van uw verblijfsrecht te rechtvaardigen. Derhalve wordt op heden krachtens artikel 11, § 3, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 uw verblijfsrecht beëindigd. Bij het nemen van deze beslissing wordt eveneens rekening gehouden met de eventuele gevolgen van deze beslissing voor u en uw familieleden. We herhalen dat u op 25/09/2023 via een aangetekend schrijven, dat door de DVZ verzonden werd naar het laatste adres vermeld in het Rijksregister, uitgenodigd werd om alle documenten en elementen aan te brengen waarvan u het nodig acht dat de DVZ hiervan kennis heeft teneinde uw situatie correct in te schatten, zodoende een beslissing tot intrekking of beëindiging van uw verblijfsrecht te verhinderen of beïnvloeden (artikel 62, § 1, eerste lid, van de wet van 15 december 1980).

In het kader van het hoorrecht heeft u verklaard dat u op heden geen gezins- en/of familieleden heeft in België of in een andere Lidstaat. Bijgevolg is er geen familiaal beletsel voor het nemen van deze beslissing.

Bij het indienen van het verzoek om internationale bescherming heeft u bij DVZ verklaard dat uw beide ouders en uw zus op het ogenblik van uw aankomst in België nog in Irak woonden. In het kader van het hoorrecht heeft u nu echter verklaard dat u in Irak uw moeder heeft, een broer en een zus. Hieruit blijkt niet alleen dat u ook hierover destijds valse verklaringen heeft afgelegd, maar eveneens dat u dus op heden nog steeds een familiaal netwerk heeft in het land van herkomst. Derhalve is er geen familiaal beletsel voor het nemen van deze beslissing.

Betreffende uw medische situatie, stelt DVZ vast dat u in het kader van het hoorrecht verklaard heeft dat u geen medische problemen ondervindt. Bijgevolg zijn er geen medische beletsels voor het nemen van deze beslissing.

Bijgevolg wordt op heden een einde gemaakt aan uw verblijfsrecht. DVZ herhaalt dat u uw verblijfsrecht in België geopend heeft op basis van bedrieglijke verklaringen en dat uw inspanningen tot integratie onvoldoende zijn om het behoud van uw verblijfsrecht te rechtvaardigen. Voorts zijn er geen familiale of medische beletsels voor het nemen van deze beslissing. Tot slot herhaalt DVZ dat deze beslissing niet gepaard gaat met een bevel om het grondgebied te verlaten, gezien u een aanvraag humanitaire regularisatie op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 heeft ingediend.

Derhalve wordt krachtens artikel 11, § 3, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, een einde gemaakt aan uw verblijfsrecht."

2. Over de rechtspleging

De verzoekende partij heeft binnen de in artikel 39/81, vierde lid van de Vreemdelingenwet voorziene termijn van 8 dagen, de griffie in kennis gesteld dat zij geen synthesememorie wenst neer te leggen. Met toepassing van artikel 39/81, laatste lid van voormelde wet wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. De verzoekende partij voert in wat kan beschouwd worden als een eerste middel de schending aan van artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

3.1.1. De verzoekende partij zet haar eerste middel uiteen als volgt:

"16. (...)

Dat volgens het Hof de zinsnede "noodzakelijk in een democratische samenleving" betekent dat een inmenging onder meer moet beantwoorden aan een "dwingende maatschappelijke behoefte" en proportioneel moet zijn aan het gerechtvaardigd doel dat wordt nagestreefd.

Op straffe van nietigheid vanwege schending van artikel 8 E.V.R.M., moet dan ook een afweging worden gemaakt tussen enerzijds de motieven van de weigeringsbeslissing of verwijderingsmaatregelen en anderzijds de door de beslissing of maatregel veroorzaakte ontwrichting van het gezin (Nr. 26.933, R.W., 1986-87, 2854 e.v.; zie ook Raad van State, 13.02.1992, nr. 38.739, Arr. R.v.St., 1992, z.p. en Raad van State, 25.06.1992, nr. 39.848, Arr. R.v. St., 1992, z.p.).

Er moet dus worden nagegaan of de inmenging in het privé levensnoodzakelijk is, met name gerechtvaardigd wordt door een dwingende sociale behoefte en proportioneel is met het nagestreefte doel (EHRM 19 februari 1998, nr. 26102/95, Dalia v. Frankrijk, par. 52).

Deze beoordeling geschiedt aan de hand van de fair balance toets, waarbij wordt nagegaan of een billijke afweging werd gemaakt tussen de belangen van het individu en de belangen van de samenleving (EHRM 23 juni 2008, nr. 1638/03, Maslov v. Oostenrijk, par. 76).

In concreto betekent dit dat de uitwijzende staat een groter voordeel moet hebben bij de verwijdering en de uitwijzing dan het nadeel dat betrokkene hierdoor ondervindt.

17. Verweerster heeft in haar beslissing geenszins een afdoende afweging doorgevoerd tussen enerzijds de bescherming van de openbare orde en noodzakelijkheid ervan in een democratische samenleving en anderzijds het recht op een privé en familieleven in hoofde van verzoeker.

Verzoeker meent dat er sprake is van een onevenwicht en wel omwille van volgende reden:

Verzoeker woont al 9 jaren ononderbroken in BELGIË en heeft in al die tijd vriendschappen opgebouwd alsook een relatie.

Het is hier dat het centrum van zijn belangen gevestigd is.

Verzoeker heeft zijn sociaal netwerk in België.

Hij heeft een verblijfplaats.

Hem uit zijn vertrouwde leefomgeving rukken zou een schending uitmaken van artikel 8 EVRM."

3.1.2. Artikel 8 van het EVRM bepaalt als volgt:

"1. Een ieder heeft recht op respect voor zijn privé leven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen."

3.1.3. Wanneer een risico van schending van het respect voor het privé- en/of familie- en gezinsleven wordt aangevoerd, kijkt de Raad in de eerste plaats na of er een privé- en/of familie- en gezinsleven bestaat in de zin van het EVRM, vooraleer te onderzoeken of hierop een inbreuk werd gepleegd door de bestreden beslissing. Bij de beoordeling of er al dan niet sprake is van een privé- en/of familie- en gezinsleven dient de Raad zich te plaatsen op het tijdstip waarop de bestreden beslissing is genomen (cf. Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) 13 februari 2001, Ezzoudhi/Frankrijk, § 25; EHRM 31 oktober 2002, Yildiz/Oostenrijk, § 34; EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, § 21).

Artikel 8 van het EVRM definieert het begrip 'familie- en gezinsleven' noch het begrip privéleven. Beide begrippen zijn autonome begrippen, die onafhankelijk van het nationale recht dienen te worden geïnterpreteerd.

Wat het bestaan van een familie- en gezinsleven betreft, moet vooreerst worden nagegaan of er sprake is van een familie of een gezin. Vervolgens moet blijken dat in de feiten de persoonlijke band tussen deze familie- of gezinsleden voldoende hecht is (cf. EHRM 12 juli 2001, K. en T./ Finland, § 150).

Het begrip 'privéleven' wordt evenmin gedefinieerd in artikel 8 van het EVRM. Het EHRM benadrukt dat het begrip privéleven een brede term is en dat het mogelijk noch noodzakelijk is om er een exhaustieve definitie van te geven (EHRM 16 december 1992, Niemietz/Duitsland, § 29).

De beoordeling of er sprake kan zijn van een familie- en gezinsleven of van een privéleven of van beiden, is een feitenkwestie.

De verzoekende partij stelt in haar verzoekschrift dat er sprake is van een onevenwicht omwille van het feit dat zij in België "een relatie" heeft opgebouwd.

Vooreerst wijst de Raad erop dat uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij ter gelegenheid van het invullen van de vragenlijst op 9 oktober 2023 verklaard heeft dat zij geen gezins- en/of familieleden heeft in België. Door ter gelegenheid van haar verzoekschrift gewag te maken van het hebben van "een relatie" in België, toont de verzoekende partij dan ook niet aan dat de verwerende partij ten onrechte heeft gemotiveerd "In het kader van het hoorrecht heeft u verklaard dat u op heden geen gezins- en/of familieleden heeft in België of in een andere Lidstaat". De verzoekende partij toont niet aan dat de verwerende partij de bestreden beslissing heeft genomen in strijd met artikel 8 van het EVRM.

Bovendien wijst de Raad erop dat de verzoekende partij door enkel te stellen dat zij "een relatie" heeft opgebouwd, niet aantoont dat zij een beschermingswaardig gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM op het Belgische grondgebied onderhoudt. Zij verduidelijkt niet met wie zij een relatie heeft opgebouwd, nog minder geeft zij verdere toelichting bij deze relatie en/of legt zij stukken voor waaruit zou blijken dat er sprake is van banden tussen haar en haar partner die voldoende hecht en effectief beleefd zijn. Zij maakt dan ook geenszins aannemelijk dat de bestreden beslissing een inbreuk vormt op haar gezinsleven.

3.1.4. Voorts staat het echter niet ter discussie dat de bestreden beslissing een inmenging vormt in het privéleven van de verzoekende partij.

Artikel 8, tweede lid van het EVRM laat een dergelijke inmenging evenwel toe voor zover deze bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving nodig is in het belang van 's lands veiligheid, de openbare veiligheid, of het economisch welzijn van het land, de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.

In voorkomend geval wordt de bestreden beslissing genomen krachtens de Vreemdelingenwet, waarvan de bepalingen dienen beschouwd te worden als zijnde maatregelen die, binnen een democratische samenleving, nodig zijn om de toegang en het verblijf van niet-nationale onderdanen op het nationale grondgebied te controleren. De bestreden beslissing kent aldus een wettelijke basis en streeft een legitiem doel na. De inmenging in het privéleven van de verzoekende partij is bijgevolg formeel in overeenstemming met de afwijkende omstandigheden, beoogd in voornoemd artikel 8, alinea 2.

De verwerende partij heeft voorts oog gehad voor de private belangen van de verzoekende partij en toegelicht waarom deze de bestreden beslissing niet in de weg staan en dit als volgt:

“In het kader van uw verzoek om internationale bescherming heeft u verklaard dat u steeds in Irak heeft gewoond sinds uw geboorte. Volgens uw verklaringen bent u er opgegroeid, ging u er naar school en behaalde u er een diploma burgerlijk ingenieur aan de universiteit van Bagdad. Vervolgens was u er volgens uw verklaringen tewerkgesteld als ingenieur. Wat uw familiale situatie betreft, heeft u verklaard dat uw beide ouders en uw zus op het ogenblik van uw aankomst in België nog in Irak woonden. Op 29-jarige leeftijd kwam u vervolgens naar België. U was op het ogenblik van uw aankomst bijgevolg meerderjarig en het staat derhalve vast dat u het merendeel van uw leven in het land van herkomst heeft verbleven.

DVZ wijst er dan ook op dat het loutere feit dat u thans 8,5 jaar in België verblijft op zich onvoldoende is om het nemen van deze beslissing te belemmeren. Het loutere feit dat u op heden 8,5 jaar in België verblijft, is immers op zich geenszins voldoende om aan te tonen dat er in uw hoofde sprake is van een dermate integratie en banden met de Belgische samenleving die het nemen van deze beslissing zou verhinderen.

Op 25/09/2023 werd u bijgevolg via een aangetekend schrijven, dat door de DVZ verzonden werd naar het laatste adres vermeld in het Rijksregister, uitgenodigd om alle documenten en elementen aan te brengen waarvan u het nodig acht dat de DVZ hiervan kennis heeft teneinde uw situatie correct in te schatten, zodoende een beslissing tot intrekking of beëindiging van uw verblijfsrecht te verhinderen of beïnvloeden (artikel 62, § 1, eerste lid, van de wet van 15 december 1980). U heeft hierop geantwoord en bezorgde DVZ een ingevulde vragenlijst, samen met volgende bijlages: Iraakse identiteitsdocumenten; attest van inburgering; certificaat Franse taallessen; certificaten Nederlandse lessen; opleidingsattest VDAB; getuigschrift van beroepsopleiding; toelatingsbrief KU Leuven; IBO-contract via VDAB dd. 17/12/2019 + verlenging van het contract; arbeidsovereenkomst voor arbeiders voor onbepaalde tijd dd. 01/06/2020; loonbrieven voor de periode 01/06/2020 - 30/09/2020; arbeidsovereenkomst voor onbepaalde duur dd. 04/01/2021; loonbrieven voor de periode 01/01/2021 - 30/09/2021; arbeidsovereenkomst voor bedienden van bepaalde duur dd. 17/09/2021; loonbrieven voor de periode 01/10/2021 - 30/09/2022; arbeidsovereenkomst voor bedienden van bepaalde duur dd. 30/03/2022; arbeidsovereenkomst voor bedienden dd. 14/07/2023; loonbrieven voor de periode 01/08/2023 - 30/09/2023; een document van de Iraakse autoriteiten.

In het kader van het hoorrecht heeft u verklaard dat u zowel Franse als Nederlandse lessen en een inburgeringscursus heeft gevolgd. Uit uw dossier blijkt inderdaad dat u in België een attest van inburgering heeft behaald en dat u zowel Franse als Nederlandse taallessen heeft gevolgd. Wat deze elementen betreft, wijst DVZ erop dat het volgen van Nederlandse lessen en een integratiecursus in het Vlaamse Gewest onderdeel uitmaken van een verplicht inburgeringstraject voor nieuwkomers en dus op zich geenszins verregaande inspanningen tot integratie kunnen aantonen. Bovendien wijst DVZ erop dat het doorheen een regelmatig verblijf van ruim 8,5 jaar slechts van een normale attitude getuigt dat u pogingen onderneemt om een officiële landstaal te leren.

Daarnaast verklaarde u in het kader van het hoorrecht dat u in België verschillende beroepsopleidingen heeft gevolgd. Dit blijkt eveneens uit de attesten van de VDAB en de KU Leuven. Daarnaast verklaarde u dat u sinds 2016 tot heden vrijwilligers werk doet. Dit blijkt uit de door u neergelegde stukken in het kader van de aanvraag humanitaire regularisatie op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980.

Wat tewerkstelling betreft, heeft u verklaard dat u in België bij verschillende firma's heeft gewerkt en dat u op heden eveneens tewerkgesteld bent. Dit blijkt uit de arbeidsovereenkomsten van 01/06/2020, 04/01/2021, 17/09/2021, 30/03/2022 en 14/07/2023. Uit de door u neergelegde loonbrieven blijkt - op datum van het hoorrecht dd. 25/09/2023 - een geattesteerde tewerkstelling van 01/06/2020 tot 30/09/2020 (4 maanden); van 01/01/2021 tot 30/09/2021 (9 maanden), van 01/10/2021 tot 30/09/2022 (12 maanden) en van 01/08/2023 tot 30/09/2023 (2 maanden). Bijgevolg stelt DVZ vast dat u gedurende uw regelmatig verblijf in België van meer dan 8 jaar een geattesteerde tewerkstelling heeft voorgelegd van ruim 2 jaar (27 maanden). Dienaangaande stelt DVZ vast dat het slechts van een normale attitude getuigt dat u doorheen een verblijf van ruim 8 jaar in België tewerkgesteld bent of daar ten minste ernstige inspanningen toe onderneemt.

DVZ is derhalve van oordeel dat bovenstaande elementen onvoldoende zijn om aan te tonen dat er in uw hoofde sprake is van een dermate integratie en banden met de Belgische samenleving die het nemen van deze beslissing zou verhinderen. DVZ stelt vast dat uit uw dossier blijkt dat u effectief pogingen heeft ondernomen om officiële landstalen aan te leren en inspanningen heeft geleverd met het oog op tewerkstelling, doch dat deze onvoldoende zijn om het behoud van uw verblijfsrecht te rechtvaardigen. In het kader van uw verzoek om internationale bescherming heeft u immers verklaard dat u steeds in Irak heeft gewoond sinds uw geboorte, dat u er bent opgegroeid, dat u er naar school ging en een universitair diploma heeft behaald en dat u er aansluitend tewerkgesteld was. Bovendien verbleef u het merendeel van uw leven

in Irak. Derhalve heeft u het niet aannemelijk gemaakt dat uw banden met de Belgische samenleving hechter zijn dan uw banden met het land van herkomst.

Bovendien wijst DVZ erop dat in het geval u bijkomende inspanningen tot integratie ondernomen heeft, dit geenszins afbreuk doet aan het feit dat u uw verblijfsrecht initieel opende op basis van valse en frauduleuze verklaringen en op basis van een internationale beschermingsstatus die door het CGVS ingetrokken werd in toepassing van artikel 55/5/1, § 2, 1°, van de wet van 15 december 1980 en die bijgevolg geacht moet worden als nooit te hebben bestaan. Op 23/03/2022 heeft u immers met het CGVS contact opgenomen omdat u de verklaringen van uw verzoek om internationale bescherming wou wijzigen. Op 04/05/2022 werd u vervolgens door het CGVS gehoord aangaande de nieuwe elementen.

Het CGVS heeft vervolgens op 18/05/2022 uw subsidiaire beschermingsstatus ingetrokken 55/5/1, § 2, 2°, van de wet van 15 december 1980, een beslissing waarvan u op 19/05/2022 in kennis werd gesteld. In deze beslissing staat het volgende: "Uit wat u thans verklaart, blijkt duidelijk dat u indertijd bewust de Belgische asielinstanties heeft misleid door bepaalde essentiële informatie achter te houden en door bedrieglijke verklaringen af te leggen. Hierdoor is de geloofwaardigheid van uw verklaringen, waarop het CGVS zich baseerde voor het toekennen van het subsidair beschermingsstatuut op fundamentele wijze ondermijnd. Het CGVS kan geen enkel geloof meer hechten aan de indertijd door u beweerde identiteit, regio van herkomst en het daarbij horende asielrelaas. U bevestigde thans ook zelf dat het relaas wat u bij uw verzoek om internationale bescherming aanhaalde, volledig gelogen was (beslissing CGVS, p. 2)."

Uit de beslissing van het CGVS blijkt bijgevolg dat u destijds uw subsidiaire beschermingsstatus heeft verkregen op een volledig frauduleus asielrelaas. DVZ stelt dan ook vast dat u uw verblijfsrecht in België geopend heeft op basis van een subsidiaire beschermingsstatus die inmiddels door het CGVS ingetrokken werd en die bijgevolg geacht moet worden als nooit te hebben bestaan. DVZ wijst er dan ook op dat indien u alsnog bijkomende banden heeft opgebouwd in de Belgische samenleving, deze louter het gevolg zijn van het feit dat u valse verklaringen heeft afgelegd in het kader van uw verzoek om internationale bescherming. Derhalve verhinderen deze eventuele elementen van integratie het nemen van deze beslissing niet.

De DVZ wijst er immers op dat de RVV reeds eerder van oordeel was dat deze beoordeling - dat de eventuele elementen van integratie slechts het gevolg zijn van uw frauduleuze en bedrieglijke verklaringen - niet kennelijk onredelijk is. In het kader van een beroepsprocedure tegen een beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht met een bevel om het grondgebied te verlaten, die genomen werd voor een persoon wiens internationale beschermingsstatus ingetrokken werd aangezien de betrokkene tijdens zijn verzoek om internationale bescherming doelbewust had achtergehouden dat hij reeds internationale bescherming genoot in een andere Lidstaat, was de RVV bij arrest nr. 267 449 (rolnummer 266 760) van 28/01/2022 van oordeel dat: "De banden die verzoeker gedurende drieënhalf jaar in België heeft opgebouwd zijn immers vergelijkbaar met de banden die verzoeker in dezelfde periode in Griekenland had kunnen opbouwen en indien hij het feit dat hij aldaar reeds een beschermingsstatus had, niet had verzwegen. Verder blijkt ook aan de hand van de in de bestreden beslissing besproken elementen dat de banden in België niet van die aard zijn dat hij zijn leven in Griekenland niet opnieuw zal kunnen opbouwen (RVV 266 760, pagina 10)."

Vanuit deze redenering van de RVV kan de DVZ dan ook stellen dat de eventuele banden die u in België heeft opgebouwd, slechts vergelijkbaar zijn met de banden die u verder in Irak had kunnen opbouwen, indien u niet moedwillig valse verklaringen had afgelegd bij de Belgische autoriteiten in het kader van uw verzoek om internationale bescherming. Bovendien is er in uw hoofde sprake van meer banden met Irak dan in bovenvermelde zaak, waarbij de persoon slechts internationale bescherming genoot in een andere Lidstaat. Zo bent u opgegroeid in Irak, bent u er naar school gegaan, heeft u er een universitair diploma behaald en was u er aansluitend tewerkgesteld. Het staat vast dat u het merendeel van uw leven in Irak heeft gewoond en dat de officiële landstaal uw moedertaal is. Derhalve is het in uw hoofde evenmin kennelijk onredelijk om te stellen dat de eventuele banden in België niet van die aard zijn dat u deze in Irak niet opnieuw zal kunnen opbouwen. Derhalve stelt de DVZ vast dat de eventuele banden die u in de Belgische samenleving heeft opgebouwd slechts het gevolg zijn van de valse verklaringen die u heeft afgelegd in het kader van uw verzoek om internationale bescherming en dat deze niet hechter zijn dan de banden die u met de Iraakse samenleving had kunnen opbouwen gedurende de voorbije periode.

Tot slot stelt DVZ vast dat uit uw administratief dossier blijkt dat u op 29/06/2022 door de correctionele rechtbank van Brussel veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 1 jaar met uitstel 3 jaren behalve voorlopige hechtenis omwille van het gebruiken, afstaan of aannemen van derden, met een bedrieglijk opzet, van een paspoort, reisdocument, identiteitskaart en valsheid in geschriften, door een particulier en gebruikmaking van deze valsheid. Uit het vonnis blijkt hoe u veroordeeld werd voor het gebruik van een vals paspoort. Volgens uw verklaringen had u dit paspoort nodig voor uw reis naar Iran.

Bijgevolg staat vast dat u uw verblijfsrecht in België geopend heeft op basis van bedrieglijke verklaringen. De subsidiaire beschermingsstatus op basis waarvan u uw verblijfsrecht heeft geopend in België werd inmiddels ingetrokken en dient bijgevolg geacht te worden als nooit te hebben bestaan. Het loutere feit dat u in België taalcursussen en een inburgeringscursus heeft gevolgd en dat u tewerkgesteld was, is onvoldoende om het behoud van uw verblijfsrecht te rechtvaardigen."

De verzoekende partij betoogt dat de verwerende partij geenszins een afdoende afweging heeft doorgevoerd en dat er sprake is van een onevenwicht daar zij al negen jaar ononderbroken in België woont en hier in al

die tijd vriendschappen heeft opgebouwd, dat het centrum van haar belangen alhier gevestigd is, dat zij een sociaal netwerk heeft in België alsook een verblijfplaats.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij bij het invullen van de vragenlijst op 9 oktober 2023 geen melding maakt van opgebouwde vriendschappen en hiertoe ook geen stavingstukken had voorgelegd zodat het de verwerende partij niet ten kwade kan worden geduid hiermee geen rekening te hebben gehouden of hieromtrent niet te hebben gemotiveerd. Ook ter gelegenheid van haar verzoekschrift legt de verzoekende partij overigens geen stukken voor waaruit in België opgebouwde vriendschapsbanden zouden kunnen blijken en die een ander licht zouden moeten werpen op de afweging van haar private belangen.

Met de loutere verwijzing naar haar lang ononderbroken verblijf in België, het gevestigd zijn van haar belangen alhier waarbij zij in België een sociaal netwerk en een verblijfsplaats heeft – waarbij zij in wezen enkel, en dit op heel vage wijze, de elementen herhaalt die zij reeds had voorgelegd aan de verwerende partij – toont de verzoekende partij niet aan dat de verwerende partij enig dienstig gegeven over het hoofd zag of geen deugdelijke belangenafweging doorvoerde. De verzoekende partij maakt dan ook niet aannemelijk dat haar uit haar “*vertrouwde leefomgeving rukken*” een schending zou uitmaken van artikel 8 van het EVRM.

Geheel ten overvloede merkt de Raad op dat de thans bestreden beslissing enkel een einde stelt aan het verblijf van de verzoekende partij maar dat haar niet werd bevolen om het grondgebied te verlaten. De verzoekende partij wordt dus niet verplicht om het Belgische grondgebied te verlaten en wordt in deze stand van zaken derhalve niet uit haar vertrouwde omgeving gerukt.

3.1.5. Een schending van artikel 8 van het EVRM wordt niet aangetoond.

3.1.6. Het eerste middel is ongegrond.

3.2. In wat kan beschouwd kan worden als een tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van het redelijkheidsbeginsel.

3.2.1. Zij licht haar tweede middel toe als volgt:

“18. Elke discretionaire bevoegdheid heeft de redelijkheid tot grens.

Er is sprake van een schending van het redelijkheidsbeginsel wanneer men zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot een dergelijke keuze is gekomen.

Met andere woorden, om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is.

Het is de taak van Uw Raad om het oordeel van het bestuur onwettig te bevinden wanneer de administratieve beslissing tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (R.v.St. n° 82.301 van 20 september 1999; R.v.V. arrest n° 43.735 van 25 mei 2010; R.v.V. arrest nr. 28602 van 11 juni 2009, punt 2.3. in fine en R.v.V. arrest nr. 28599 van 11 juni 2009, punt 2.4. in fine).

19. Verweerster heeft in de bestreden beslissing op kennelijk onredelijk wijze geoordeeld door (de samenloop) van de omstandigheden te negeren en alsnog te besluiten tot beëindiging van verblijf. “

3.2.2. De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid, zoals *in casu* het geval, maakt, schendt slechts het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Met andere woorden, om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk is genomen. Het redelijkheidsbeginsel staat de rechter niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

De verzoekende partij brengt geen concrete argumenten naar voor die wijzen op een kennelijk onredelijk handelen van het bestuur. Zij beperkt er zich toe te stellen dat “(de samenloop) van de omstandigheden” zou zijn genegeerd, maar verduidelijkt op geen enkele wijze op welke (samenloop van) omstandigheden zij dan precies doelt.

De Raad stelt, in het kader van zijn opdracht tot wettigheidstoetsing, vast dat de overheid in redelijkheid tot de door haar gedane vaststellingen komt en er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die onverenigbaar zijn met die vaststellingen. Voor zover als nodig wordt verwezen naar de bespreking van de andere middelen. Een schending van het redelijkheidsbeginsel wordt niet aangetoond.

3.2.3. Het tweede middel is ongegrond.

3.3. In wat kan beschouwd worden als een derde middel voert de verzoekende partij de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel.

3.3.1. Deze schending wordt door de verzoekende partij toegelicht als volgt:

“20. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op om haar beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (R.v.St. arrest n° 154.954 van 14 februari 2006; R.v.St. arrest n° 167.411 van 2 februari 2007; R.v.V. arrest n° 43.735 van 25 mei 2010).

Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratieve overheid bij het nemen van de beslissing moet steunen op ALLE GEGEVENS van het betreffende dossier en op ALLE daarin vervatte dienstige stukken (R.v.V. arrest n° 43.735 van 25 mei 2010; R.v.V. arrest n° 28.599 van 11 juni 2009, punt 2.4.).

Het zorgvuldigheidsbeginsel impliceert verder dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld.

Hierboven werd reeds uiteengezet dat verweerder, ten onrechte geen rekening houdt met het feit dat verzoeker al 9 jaren in BELGIË verblijft en dat hij ondertussen perfect geïntegreerd is en dat hij al jaren werkt en met alles altijd in orde is.”

3.3.2. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de gemachtigde van de staatssecretaris bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

3.3.3. De verzoekende partij betoogt dat de verwerende partij ten onrechte geen rekening houdt met het feit dat zij al negen jaar in België verblijft en dat zij intussen perfect geïntegreerd is en dat zij al jaren werkt en met alles in orde is.

De verzoekende partij gaat met haar betoog voorbij aan de concrete motieven van de bestreden beslissing waaruit blijkt dat de verwerende partij wel degelijk de elementen van lang verblijf in België, haar inspanningen, integratie en tewerkstelling, in overweging heeft genomen, doch hieromtrent heeft geoordeeld dat de verzoekende partij het merendeel van haar leven in het herkomstland heeft verbleven – alwaar zij gewoond heeft sinds haar geboorte, er opgegroeid is, er naar school ging en een universitair diploma behaalde en er aansluitend tewerkgesteld was – en het loutere feit dat zij 8,5 jaar in België verblijft alsook haar inspanningen en de elementen van integratie, zoals de taalkennis, de inburgering, de opleidingen en de tewerkstelling, niet voldoende zijn om aan te tonen dat er sprake is van dermate integratie en banden met de Belgische samenleving die het nemen van de bestreden beslissing zouden verhinderen en onvoldoende zijn om het behoud van het verblijfsrecht te rechtvaardigen en dat de verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat haar banden met de Belgische samenleving hechter zijn dan haar banden met het land van herkomst.

De verzoekende partij toont met haar betoog geenszins aan dat uit deze motieven niet kan blijken dat de verwerende partij op afdoende en zorgvuldige wijze rekening heeft gehouden met het feit dat zij al jaren in België verblijft en dat zij intussen perfect geïntegreerd is en dat zij al jaren werkt en met alles in orde is. Zoals blijkt uit het eerste middel toont de verzoekende partij ook geenszins aan dat deze motieven strijdig zijn met artikel 8 van het EVRM.

Uit het betoog van de verzoekende partij blijkt voorts niet dat de verwerende partij met andere relevante elementen ten onrechte geen rekening zou hebben gehouden.

Een schending van de zorgvuldigheidsplicht kan niet worden aangenomen.

3.3.4. Het derde middel is ongegrond.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 29 augustus tweeduizend vierentwintig door:

N. VERMANDER, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. DE GEYTER, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. DE GEYTER

N. VERMANDER